

ἀργάτης 1. β) Γεωργός Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ὁ δεῖνα εἶναι ἐργατικός καὶ βραδύζει καὶ ξημερώνει μὲ τὴ δουλειά.

ἀργάτικος ἐπίθ. Ἀθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικός.

Ὁ ἀνήκων εἰς ἐργάτην: Ἀργάτικο πλυσταρεῖο (πλυντήριο ὠρισμένον μόνον διὰ τοὺς ξένους ἐργάτας τοὺς ἐργαζομένους ἐν ταῖς μοναῖς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ τῶν μοναχῶν).

ἀργατιλίκι τό, πολλαχ. ἀργατιλίτοι Εὐβ. (Ὁρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιλίκι.

1) Ἡ ἡμερησία ἐργασία τοῦ ἐργάτου πολλαχ.: Δὲ τὸν ἔχω ἀνάγκη, ζῶ μὲ τ' ἀργατιλίκι μου. Ζῆ ἀπ' τὸ ἀργατιλίκι του. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατικό 2. 2) Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου Εὐβ. (Ὁρ.): Δώκαμε ἀργατιλίαι 'ς τὸ γαθένανε πό'να ἔαί προμὶ. Συνών. ἀργατικό 1, μεροκάματο.

ἀργατινὴ ἡ, ἐργατινὴ Ἀντικύθ. ἀργατινὴ Κρήτ. Σίφν. κ.ά. — LRoussel Grammaire 334.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ινη, δι' ἣν ἰδ. -ινός.

Ἡμέρα ἐργάσιμος ἐνθ' ἀν.: Μία ἀργατινὴ πῆγα 'ς τ' ἀδέλι νὰ σκάμω Κρήτ. Γεοργιὲς καὶ ἀργατινὲς LRoussel ἐνθ' ἀν. Συνών. καθημερινή (ἰδ. καθημερινός), ἀντίθ. σκόλη.

ἀργατὸ τό, Θράκ.

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Δαιμόνιον: Τῇ νύχτα τὰ δωδεκάημερα ἦταν πολλὰς κακὰς ὥρες καὶ ὅλα τὰ δαιμόνια, ζούζουλα, ἀργατά, βρικολάκοι, καλικάντζαροι, ῥημώματα ἦτανε 'ς τὸ πόδι (ἐκ παραδ.).

ἀργατογυναῖκα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ γυναικα.

Γυνὴ ἐργατικὴ, φίλεργος.

ἀργατοδουλεύω ἀμάρτ. ἀργατουδ'λεύον Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τοῦ ρ. δουλεύω.

Ἐργάζομαι ὡς ἐργάτης.

ἀργατοδούλης ὁ, Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ δουλειά.

Ὑπερέτης εἰς γεωργικὰς ἢ ποιμενικὰς ἐργασίας. Συνών. ἀργατοδούλι.

ἀργατοδούλι τό, Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ δουλειά.

Ἀργατοδούλης, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Κλάπαν τοῦ κόσμου τ' ἀργατεῖα, κλάπαν τ' ἀργατοδούλια

ἀργατολόγι τό, ἀμάρτ. ἀργατολόι Ἀνδρ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγι, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 247 κέξ.

Περίληπτικῶς πολλοὶ ἐργάται ὁμοῦ, τὸ σύνολον ἐργατῶν. ἐνθ' ἀν.: Βρὲ βρέ, ἀργατολόι ποῦ 'χεις! Ἀνδρ. Συνών. ἐν λ. ἀργατεῖα 2.

ἀργατολογεῖα ἡ, Κρήτ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λογεῖα, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 250.

Ἀργατολόγι, ὁ ἰδ.

ἀργατολόγος ὁ, Κρήτ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 247 κέξ.

1) Ὁ εὐρίσκων καὶ μισθῶνων ἐργάτας Λεξ. Δημητρ.

2) Ὁ ἐπὶ μισθῷ ἐν γένει ἐργαζόμενος, ἐργάτης Κρήτ.

3) Ὁ καλλιεργῶν ξένους ἀγρούς καὶ λαμβάνων ὡς ἀμοιβὴν ὠρισμένον κατὰ κοινὴν συμφωνίαν μέρος τῆς παραγωγῆς Κρήτ.

ἀργατολογῶ Ἡπ. Κρήτ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ. ἀργατολόω Κύθν. ἀργατουλογῶ Ἀνδρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργατολόγος.

1) Μισθῶνω ἐργάτας Λεξ. Δημητρ. 2) Ἐπιζητῶ νὰ ἐργασθῶ ἐπὶ μισθῷ παρ' ἄλλω ὡς ἐργάτης Ἀνδρ. Κύθν. Πελοπν. (Λακων. κ.ά.): Παροιμ. Ἡ ἀλεποῦ 'χεν ἀργατεῖα κα' ἐκείνη ἀργατολόγα (ἐνθ' δηλ. ὠφείλε νὰ φροντίζη περὶ τῶν ἰδίων ἐργατῶν ἐπροσπάθει νὰ εὕρῃ αὐτὴ ἐργασίαν παρ' ἄλλω. Ἐπὶ τοῦ παραμελοῦντος τὴν ἐργασίαν του καὶ ἀσχολουμένου εἰς ἄσκοπα πράγματα) Πελοπν. Ἀλιποῦ ἀργάτης εἶχε καὶ ἄλλου ἀργατολόγα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀνδρ. β) Ἐργάζομαι ὡς ἐργάτης ἐπὶ μισθῷ Κρήτ. κ.ά.: Ἀργατολόγωνα πέρα πῶδε (ἐδῶ κα' ἐκεῖ) Κρήτ. γ) Ἐργάζομαι ὁμοῦ μετ' ἄλλων ἀμισθὶ πρὸς συντέλεσιν ἔργου ὑπὲρ τινος Πελοπν. (Λακων. κ.ά.) 3) Ἐργάζομαι μετὰ ὀκνηρίας καὶ βραδύτητος Ἡπ.

ἀργατοοικογένεια ἡ, Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ οἰκογένεια.

Ἐργατικὴ οἰκογένεια.

ἀργατοοικονόμος ὁ, Ἀθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ οἰκονόμος.

Μοναχὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἀνατίθεται ἡ ἐπιστάσια καὶ διεύθυνσις τῶν ἐργατῶν μοναστηρίου.

ἀργατοπαῖδι τό, ἀμάρτ. ἀργατουπαῖδ' Μακεδ. (Σιάτ. κ.ά.) ἀργατόπαιδο Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ παιδί.

Παῖς ἐργάτου.

ἀργατόσκοινο τό, Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ σκοινί.

Χονδρὸν σχοινίον τοῦ ἐλαιοτριβεῖου προσδεδεμένον εἰς τὸν λεγόμενον ἀργάτην (ἰδ. λ.)

ἀργατόσπιτο τό, Ἀθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργάτης καὶ οπίτι.

Τὸ ἐκτὸς μονῆς οἶκημα εἰς τὸ ὁποῖον διαμένουν οἱ ξένοι ἐργάται οἱ μισθωμένοι ὑπ' αὐτῆς.

ἀργατούραινα ἐπίθ. θηλ. Πόντ. (Χαλδ.) ἀργατού-ραινα Πόντ. (Χαλδ.)

Θηλ. τοῦ ἀμαρτ. ἐπίθ. ἀργατούρις.

Ἐργατικὴ, φιλόπονος.

ἀργατουριά ἡ, Ἀθῆν. κ.ά. ἀργατουριά Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ουριά, καθὼς καὶ κλεφτουριά, μπερδαντουριά κττ. Πβ. ΓΧατζιδ. Γλωσσολ. Μελέτ. 124.

Τὸ σύνολον τῶν ἐργατῶν, ὁ ἐργατικὸς κόσμος: Ἡ ἀργατουριά σήκωσε κεφάλι (ἐξηγέρθησαν οἱ ἐργάται). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατεῖα 2.

ἄργεμα τό, ἀμάρτ. ἄργεμαν Πόντ. (Οἰν. Τραπ. Χαλδ.) ἄργιμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργεύω.

1) Ἀργοπορία, βραδύτης περὶ τὴν ἐκτέλεσιν πράξεως τινος Πόντ. (Οἰν. Τραπ. Χαλδ.): Ντό ἄργεμαν ἔτον ἀτό! (τί ἄργ. ἦτο αὐτό, δηλ. πόσον ἄργησες!) Χαλδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄργημα. 2) Ποινὴ ἀργίας, ἥτοι ἀποχῆς ἀπὸ πάσης

